

XXXI. 169. ♦ 1975. július 19.

TÖMEGSPORT

PÓKHÁLÓ SC

„A pók... A pók tulajdonképpen hasznos élőlény. Igaz, nagyon nagyot tud csipni, de hasznos, mert... Szóval, hasznos, mert... Megöli a kártékony rovarokat!”
Ne kinozzuk tovább Pistikét! Az ő korában még elegendő ennyit tudni.
Mi, felnőttek viszont már többet tudunk. A pók — többek között — azért hasznos, mert képes leleplezni az emberi nemtörődömséget. Mert ugyebár, ahol hálót tud szőni...

Százharminchat cáfolat

Pókhálónézőben jártunk Budapest-szerte. Olyan helyeken, ahol mostanában nagyon sok emberek kellene megfordulnia, ahol a sürgés-forgás miatt a munkanélkültség lenne a pókok osztályrésze — s ahol mégis szép számmal akadtak valós és képzeletbeli pókhálók...
Százharminchat fővárosi nyitott sportpályával büszkélkedhetünk jelenleg, amelyekben a lakosság korra, nemre, hovatartozásra tekintet nélkül edzhetné testét, mozoghatna, üzhethné a legkülönfélébb sportokat. Százharminchat nyitott sportpálya cáfolja immár azt a tévhitet, miszerint a tömegsport terjesztésének a lehetőségek hiánya szab gátat.
A XI. kerületben például az 'Aprilis 4. Gépgyár SE pályái, a BHG SE Hauszmann utcai sporttelepe, a HTG SE Hunyadi János utcai sportpályája szolgálná a szabadban való testedzés céljait. Elmondhatatlanul nagy szükség volt ezeknek a pályáknak a kinyitására, hiszen Kelenföldön a lakosság számának nagymérvű növekedését nem követte egyenes arányban a sportolási lehetőségek növekedése.
A fent említett pályákon — hogy úgy mondjuk — ottjártunkkor mégsem tolongtak az emberek. Sok-sok ezer lakosból egy sem kívánná élvezni a nagyszerű alkalmakat? A vá-

laszt végül a testnevelési és sportfelügyelőségen kerestük.
— Nehéz kapásból felelmi — tűnődött Kovács István. — Ezeket a nyitott pályákat általában csak az illető vállalat dolgozói veszik igénybe, pedig az egész kerület céljait szolgálják.
— Talán nem tud róla a kerület!...
— Igen, az lehetséges. Kétségtelen, hogy még sok a ten-nivalónk a lehetőségek ismertetésében.
— Mégis, milyen terveik vannak?
— Erre megint csak nehéz felelnem. Hosszabb folyamatot igényel a megoldás. Az biztos, hogy nemcsak nálunk, hanem országszerte a propaganda hiánya az egyik legfőbb hiba... Hogy mi mit csinálunk? Iggyekszünk ezen változtatni...

Süllyesztő

Angyalföld sem szűkülökdi most már nyitott sportlétesítményekben. A Váci úton, a Rozsnyai és a Népfürdő utcában, a hatalmas kerület különböző részein vehetik fel a harcot a mozgáshiány okozta betegségekkel a környék lakói.

De úgy látszik, nagyon kevés

harcos ember akad ebben a kerületben...
— A nyitott sportpályák ugyanis — enyhén szólva — lényegesen több ember sportolását tehetnék lehetővé.
A kerületi testnevelési és sportfelügyelőségen Vönelki István keserűen panaszkol: — Az iskolák igazgatóinak részletes tájékoztatást küldtünk a nyitott sportpályákról. Arra kértük őket, hogy továbbítsák ezeket a testnevelő tanárokhhoz, s rajtuk keresztül természetesen a gyerekekhez. Ugy látszik azonban, hogy kérésünknek egyáltalán nem tettek eleget, talán éppen az iróasztalra süllyesztették a felhívásainkat, amelyeknek így aztán nem is lehetett eredménye. A lakóterületi szervezéssel is zűrben vagyunk, erről most nem is tudok beszámolni...
Zuglót választottuk utunk végére. Nemcsak azért, mert ez is hatalmas területen fekszik, hanem mert itt jó ideje nagyon sokat tesznek a lakosság tömegsportjéért. Itt alakult meg az ország egyetlen kifejezetten tömegsportcélokra létesült egyesülete, itt szervezték meg nagy sikerrel a lakóhelyi sportversenyeket.

De a nyitott sportpályákon itt

sem sok vállalkozó kedvű emberrel találkoztunk...
Józsa Sándor, a kerület sportfelügyelője mondta:
— A Porcelán SE és az IKV SE pályái felújítás alatt állnak, a Postás SE Lumumba utcai sporttelepén pedig csak az üzeméhez tartozó dolgozók élhetnek a lehetőséggel. Éppen ezért ezeket a pályákat különben nem reklámozzuk, különben már elő van készítve a plakát...

Söprűcsalogató

Folytathatnánk még a sort — a kerületek sorát.
A ki nem használt pályák sorát...
Hogy nem csupán a lehetőségek hiánya miatt szenvednek oly sokan mozgásszervi betegségekben, az ma már aligha vitás. Az is kiderült, hogy sok-sok hiba van a szemléletben is... De nemcsak azoknak a szemléletében, akik úgy képzelik, hogy sport, mozgás nélkül is leélhetik életüket — hanem azokéban is, akiknek az ellenkezőjéről kellene meggyőzni őket.

Nem is olyan régen egy nagyszerű kezdeményezés, a László Kórház szolgáltató pályájának sikere adta az ötletet — többek között — nyitott sportpályák létesítésére. Ezen a szolgáltató pályán már átadása után nem sokkal ezrek és ezrek sportoltak, szórakoztak.
Erdemes lenne ezeketán felidézni a pálya további történetét. Mert mára — jöjjehet, szolgáltatásai nem csökkentek — lényegesen vesztett népszerűségéből, nemegyszer üresen ási-tozik a sportra csábító nyári időben. Miért? Létrehozása után két ízben televízióműsor, s egyébként reklám következtében zsúfolásig megteltek pályái. Aztán megszűnt a propaganda — és szép lassan ürülni kezdett a sporttelep.
Amiből már talán — le sem kell vonni a tanulságot...
— bocsiak —

